

critic.

Fumava sa pipa, era ^{perquè} que ^{no} s'havia de permetre als homes de tarannís
dubiosos i contemporizadors. I per això i raons més o menys la pipa amb una
perquè no podia vejar els autors que criticava.

La pipa del crític pedant i sobri era, la ~~ja~~ ja com amb ell, "de mala boca" fa
moltina, ~~gaire~~ ~~artificiosa~~ que complicada amb la dispepsia i la crítica literària donen
uns resultats.

Els autors criticats, parlant de la crítica del pobre papastre, deien:

- És una crítica que li puja d'alt.

Les veines, parlant de la beguda del crític, deien:

- ~~És~~ Fa molta mastima. És una martina.

Tots, però, acabaven rient.

Els menys el crític, que no ho tenia perilit